

Opinió

Sant Sebastià: Una reflexió pendent.

La festa de Sant Sebastià a Palma conviu, des de fa anys, amb dues realitats clarament diferenciades: la institucional i la popular. No és una novetat, però l'evolució dels darrers anys obliga a obrir una reflexió serena —i urgent— sobre la deriva que ha pres la celebració i, sobretot, de com es gestionen les necessitats que demanden cadascuna de les propostes que convergeixen entorn a les festes Patronals.

La resposta d'una part dels ciutadans i ciutadanes, que surten a celebrar les festes de manera lúdica, entregada, sentida i creant uns rituals senzills, però molt efectius i arrelats, i que van omplint els carrers d'actes que recorden a festa major, és una realitat que, a Ciutat, ens era desconeguda. **Sortir de manera abnegada, sense que importin les condicions meteorològiques o altres adversitats denota una fortalesa admirable** i una pulsó que fins el moment l'havíem d'anar a cercar a altres pobles o ciutats de Mallorca. **Aquesta persistència no és casual, és el resultat d'un sentiment de pertinença i d'una manera d'entendre la festa com un espai de participació col·lectiva, no com un producte d'espectacle.**

La capacitat de convocatòria popular, fora del programes oficials però amb la necessària col·laboració de l'Ajuntament, demostra una efectivitat i un creixement cada vegada més notable i reclama una revisió de les condicions i les exigències municipal dictades als col·lectius i associacions que, de manera altruista i amateur, preparen propostes, que des de fa uns anys, omplen les places i carrers de fidels, de vegades, aliens a les dificultats i complicacions que es deriven del tracte amb les institucions per a l'organització d'actes i esdeveniments. **Els tràmits municipals s'haurien d'adaptar per facilitar la participació. La normativa i l'ordenança municipal també hauria de contemplar la realitat festiva i els recursos humans o materials, els pressuposts han de preveure que s'incrementaran els requisits de les celebracions i que seran cada vegada més nombroses les peticions per organitzar actes populars al carrer.**

La festa Popular no és, ni ha de ser, rival de la part institucional i apel·lar a aquesta disputa tan sol es pot entendre com a reclam per vendre titulars. El nou model desitjable hauria d'apostar per una oferta completa i transversal i reconèixer com a iguals les propostes populars. La setmana de festes és l'espai ideal per acollir propostes culturals de qualitat (és un bon moment per apostar també per artistes locals) i programar actes que ajudin a transmetre i reforçar la tradició de la nostra Ciutat. A Palma hi ha gent com a nosaltres que defensam, com a part de la nostra identitat, les tradicions i hem arribat a acceptar i a esperar els concerts que, des de fa més de 30 anys, s'organitzen, també, el dia de la revetlla. En som conscients que una part de la ciutadania espera sortir a torrar i més tard, gaudir d'una proposta musical de manera passiva; totalment respectable, això ja és una de les tradicions de la nostra Ciutat. Però aquest model, per coherència amb la realitat dels darrers anys, s'hauria de modular per no ser, com ara, un model que consumeix i centralitza tots els recursos (tècnics i administratius) així com les atencions de les Regidories implicades i que, com és comprensible, després no poden respondre ni acompanyar cercaviles, revoltes, processons, pregons, concerts a ran de plaça, punxades, encontres, festes i més activitats que el 19 de gener completen l'oferta festiva. L'èxit de participació no hauria de dependre de si les actuacions programades son d'un grup o artista de renom o si la climatologia respectarà la revetlla. La pregunta que pot ajudar a traçar el camí seria clara: **Quin tipus de festa volem?. Volem una que depengui únicament de l'espectacle i consum puntual o una que reforci el vincles populars i la participació popular?.** Tal vegada no hi hagi una resposta tan clara i sigui necessari equilibrar els dos aspectes de la qüestió.

La recent irrupció de les Confraries, Orgull Llonguet, Obreria i d'altres associacions implicades, han mostrat la predisposició de la gent a participar de manera directa en l'organització de tota casta

d'esdeveniments. Ha deixat al descobert que una part de la població de Palma reclama un temps i un espai que, entre tots, hem de facilitar per oferir una mena de llenç en blanc on es pugui pintar el present i el futur del model de festa a Palma. **Una de les propostes que podrien semblar més sostenibles, per la relació entre entrega i despesa, seria el model de les mil festes que aposta per formar i reforçar iniciatives que puguin defugir d'un model centralista, ubicat normalment al nucli de la ciutat, i on es puguin planificar uns actes a zones o barris de Palma als quals es sentin vinculats.** Aquest model podria ser viable facilitant les col·laboracions entre locals, bars, restaurants i les pròpies juntes directives o equips organitzadors de cadascuna de les mil festes que Palma podria acollir. Seria també una bona manera de diversificar l'enfocament elegit a cada zona per enriquir el programa festiu.

La sensació que a un li queda, aquests dies de comiat de les Festes de Sant Sebastià, és una mescladissa entre tot allò viscut de manera sentida i la certesa de que ara, més que mai, estam a tocar d'un esperançador moviment per refermar les festes del Patró. És moment d'entendre que l'empenta amb la que surten les propostes son un reflex de les persones que les generen. La festa fa comunitat i la comunitat implementa més activitat festiva. Celebrar al carrer crea vincles, genera records dels racons viscuts i ajuda a construir un memòria col·lectiva . Hem de prendre partit des dels nostres espais, protagonitzar en llibertat i recordar que només s'estima allò viscut.